

Въ двора всичко се раздвижи: двѣ върховати съ багажъ кола докарахъ. Новитѣ гости най-първо распитахъ потънко, да нѣма нѣкаква епидемия изъ селото, при все че и Пловдивскиятъ лѣкаръ имъ бѣ казалъ и Карловскиятъ имъ съобщилъ, че сигурно нѣма. Слугинитѣ измихъ стаятъ вжтрѣ и вѣнъ, па и цѣлия одѣръ, напръскахъ ги съ карболова вода и ги мобелирахъ: струнени пердета, шити възглавници, чаршави — всичко избѣлено, колосано. Госпожата бѣ донесла половината си покъщнина и цѣлия си гардеробъ. Цѣлъ мѣсець бѣ събирала и приготвявала. Слугинитѣ бѣхъ се изморили отъ събиране, товарене, растоваряне, нареждане. Голѣма частъ отъ багажа натрупахъ и вѣнъ на одѣра.

Още отъ първия часъ за гоститѣ изникнахъ голѣми и най-разнообразни неудобства: стаятъ вѣтхи, нечисти, нехигиенични, въздухътъ смрадливъ, водата блудкава, месо нѣма защото е постъ, хлѣбътъ суровъ и чернъ; въ съседнитѣ стая, по одѣра, по двора и по улицитѣ другитѣ гости, и особено дѣцата имъ, правѣхъ голѣмъ шумъ. На първата вечеръ безчислени гладни дървеници натиснахъ новитѣ гости, комари и други мухички забръмчихъ, удрѣхъ се по лампата и силно хапѣхъ и мишки заскърцахъ и крадишкомъ бѣгахъ изъ стаята. Дѣцата цѣла нощъ плакахъ. Два пѣти господинътъ излиза вѣнъ да се моли и да се кара да мѣлчатъ гоститѣ отъ съседната стая, що пѣхъ и се веселѣхъ; три пѣти излиза на двора да гони разлаяното куче. Цѣлата нощъ сънъ нѣма.

И родители и слугини денъ и нощъ бѣхъ заняти съ кѣщни работи и съ дѣцата. Ни единъ часъ почивка нѣмаше. Всѣки денъ слугинитѣ миехъ, перѣхъ и колосвахъ по еднажъ и дважъ. Госпожата искаше да бѣде всичко чисто и наредено безъ кусуръ. Постоянно крѣщѣше на смаянитѣ вече слугини. Тя дребничка тънка, прѣстиснѣта, слаба жълта. И двамата съпруги нервозни, навѣсени; виждаше се че бѣхъ вече изнурени, смазани отъ безбройнитѣ сѣмейни грижи. Като съседъ въ хана, запознахъ се съ тѣхъ и то по тѣхна нужда, разбира се. Както послѣ узнахъ, госпожата щомъ бѣ свършила С...ската гимназия, се оженила. И мъжъ и жена неопитни, неподготвени, самички, почнахъ животъ, за който всѣки отдѣлно бѣ мечтаелъ най-идеално. Не че бѣхъ лоши хора, о, не, тѣ прѣдставлявахъ елементъ за най-щастливъ животъ, нѣ страдахъ отъ неразбория, нѣмахъ неправиленъ възгледъ за живота, не знаехъ какъ да се живѣе. Тѣ заслужвахъ съ-